

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Особиста підготовка до зустрічі зі Спасителем

Старійшина Дейл Г. Ренлунд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ.” When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, “I’m scared because bad things are going to happen before Jesus comes again.”

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior’s teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life’s purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom’s imminent arrival was announced,

Живіть за вченнями Спасителя. Його настанови не таємничі і не складні. Коли ми їх дотримуємося, нам не треба боятися чи тривожитись.

Мої дорогі брати і сестри, минулого жовтня Президент Рассел М. Нельсон навчав: “Брати і сестри, для вас і для мене зараз час готуватися до Другого пришествя нашого Господа і Спасителя, Ісуса Христа”. Коли Президент Нельсон говорить про Друге пришествя, він завжди робить це з радістю й оптимізмом. Але недавно одна дівчинка з Початкового товариства сказала мені, що завжди тривожиться, коли чує згадку про Друге пришествя. Вона сказала: “Я боюся, бо перед тим як Ісус прийде знову, відбуватиметься щось погане”.

І таке можуть відчувати не лише діти. Найкращою порадою для неї, для вас і для мене буде — дотримуватись учень Спасителя. Його настанови не таємничі і не складні. Коли ми їх дотримуємося, нам не треба боятися чи тривожитись.

Наприкінці земного священнослужіння Ісуса Христа Його запитали, коли Він прийде знов. У відповідь Він навчав трьома притчami, записаними у Матвії 25, про те, як підготуватися до зустрічі з Ним — чи під час Його Другого пришествя, чи коли ми полишаємо цей світ. Ці вчення є надзвичайно важливими, оскільки особиста підготовка до зустрічі з Богом є головною метою життя.

Спочатку Спаситель розповів притчу про десятьох дів. У цій притчі десять дів прийшли на весільний бенкет. П’ятеро з них вчинили мудро, принісши з собою оливу, щоб наповнювати свої каганці, а п’ятеро, будучи

the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the

немудрими, не зробили цього. Коли пролунав крик про швидку появу нареченого, немудрі діви побігли купувати оливу. Та коли вони повернулися, було вже надто пізно, двері на бенкет були замкнені.

Щоб допомогти нам, Ісус вказав на три аспекти цієї притчі. Він пояснив:

“І в той день, коли Я прийду у Своїй славі, виповниться притча, яку Я розповів відносно десяти дів.

Бо тих, хто є мудрими й отримали істину, і взяли Святого Духа собі за свого провідника, і кого не було обмануто — істинно Я кажу вам... вони переживуть той день”.

Інакше кажучи, мудрим не потрібно боятися чи тривожитися, бо вони виживуть і процвітатимуть. Вони переможуть.

Якщо ми мудрі, то сприймаємо істину, приймаючи євангелію Ісуса Христа через обряди і завіти священства. Потім нам слід залишатися гідними постійної присутності з нами Святого Духа. Цю здатність слід набувати індивідуально та особисто, крапля за краплею. Постійні, особисті, приватні вчинки поклоніння запрошують у наше життя скерування Святого Духа.

Третя складова, на якій наголосив Ісус, — це не піддаватися обману. Спаситель застерігав:

“Стережіться, щоб вас хто не звів!

Бо багато-хто прийдуть в Ім'я Моє, кажучи: “Я Христос”. І зведуть багатьох”.

Спаситель знав, що самозванці намагатимуться обманути навіть вибраних і що багато учнів будуть введені в оману. Нам не слід ні вірити тим, хто облудно стверджує, що має божественне схвалення, ні відвідувати метафоричні пустелі чи таємні келії, аби бути навченими обманщиками.

Книга Мормона навчає нас, як ми можемо відрізнити обманщиків від учнів [Христа]. Учні [Христа] завжди запрошують вірити в Бога, служити Йому і чинити добро. Нас не буде обмануто, якщо ми будемо прагнути і приймати поради від вартих довіри осіб, які самі є вірними учнями Спасителя.

Ми також можемо уникати обману, регулярно поклоняючись у храмі. Це допоможе нам не губити з поля зору вічну перспективу й захистить від впливу, який міг би відволікти і відвести нас зі шляху завітів.

Головний урок цієї притчі про десятих

ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why were you not another Moses?' I will say, 'Because you didn't give me the greatness of soul that you gave Moses.' And if I stand before God and He says, 'Zusya, why were you not another Solomon?' I will say, 'Because you didn't give me the wisdom of Solomon.' But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, 'Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?' Ah, that is why I tremble."

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we

дів полягає у тому, що ми є мудрими, якщо приймаємо євангелію, прагнемо мати супровід Святого Духа та уникаємо обману. П'ять мудрих дів не могли допомогти тим, у кого не було оливи. Замість нас ніхто не може прийняти євангелію, взяти Святого Духа за провідника й уникати обману. Ми маємо робити це особисто.

Потім Спаситель розказав притчу про таланти. У цій притчі сказано, що чоловік дав різні суми грошей, які тут названо талантами, трьом слугам. Одному слугі він дав п'ять талантів, іншому два, а третьому один. З часом двоє перших слуг подвоїли отримане. Але третій слуга просто закопав свій єдиний талант. Двом слугам, які подвоїли свої таланти, той чоловік сказав: "Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, — увійди до радощів пана свого!"

Потім чоловік докоряв слугі, який закопав свій талант, бо той був "лукавий і лінивий". Талант у цього слуги забрали, а його вигнали. Але якби цей слуга подвоїв свій талант, то отримав би таку саму похвалу і нагороду, як і інші слуги.

Одним з послань цієї притчі є таке: Бог очікує, що ми можемо збільшувати дані нам здібності, але Він не хоче, аби ми порівнювали наші здібності зі здібностями інших людей. Зважте на ось таку пораду від хасидського вченого XVIII-го століття Зуше з Ганнополя. Зуше був шанованим учителем, який почав тривожитися перед лицем смерті, що наближалася. Його учні запитали: "Учителю, чому ти тремтиш? Ти прожив хороше життя. Певно, Бог дасть тобі чудову нагороду".

Зуше відповів: "Якщо Бог скаже мені: Зуше, чому ти не став другим Мойсеєм?" Я скажу: "Бо ти не дав мені таку велич душі, яку дав Мойсееві". І якщо я стоятиму перед [Богом і Він] скаже: "Зуше, чому ти не став другим Соломоном?" Я скажу: "Бо ти не дав мені мудрість Соломона". Але що ж буде, якщо я стоятиму перед моїм Творцем і Він запитає: "Зуше, чому ти не був Зуше? Чому ти не став тим чоловіком, здатність стати яким Я тобі дав?" Ось чому я тремчу".

Дійсно, Бог буде розчарований, якщо ми не будемо покладатися на заслуги, милість і благодать Спасителя для звеличення да-

have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, “before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don't, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father's children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer's wife lamented, “Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won't go hungry. I'll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

них нам Богом здібностей. Надавши нам з любов'ю Свою допомогу, Він очікує, що ми станемо найкращою версією себе. Те, що ми можемо починати з різними здібностями, не має для Нього значення. І так само це не повинно мати значення і для нас.

Наостанок Спаситель розповів притчу про овець і козлів. Коли Він повернеться у Своїй славі, “перед Ним усі народи зберуться, і Він відділить одного від одного їх, як відділяє вівчар овець від козлів. І поставить Він вівці праворуч Себе, а козлята — ліворуч”.

Ті, хто праворуч від Нього, стануть спадкоємцями у Його царстві. А ті, хто ліворуч, не отримають спадку. Відмінною ознакою буде те, чи годували вони Його, коли Він був голодний, чи напували, коли Він був спраглий, чи прихистили Його, коли Він був мандрівником, чи одягли, коли був Він роздягнений, і чи відвідували Його, коли Він був хворий або ув'язнений.

Ніхто Його не зрозумів — ні ті, хто були праворуч, ні ті, що ліворуч. Вони запитали Його, коли це вони давали чи не давали Йому їжу, напиться чи якийсь одяг або коли допомогли чи не допомогли Йому нужденному. У відповідь Спаситель сказав: “Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, — те Мені ви вчинили”.

Послання цієї притчі зрозуміле: коли ми служимо людям, ми служимо Богу, коли не служимо, то засмучуємо Його. Він очікує, що ми будемо використовувати наші дари, таланти і здібності, аби благословляти життя дітей Небесного Батька. Божественне спонукання служити іншим показано у вірші, написаному у XIX-му столітті фінським поетом Юганом Людвігом Рунебергом. Ми з братами і сестрами часто чули у нашому дитинстві вірш “Фермер Пааво”. У цьому вірші йдеться про Пааво, бідного фермера, який жив з дружиною і дітьми в озерному районі центральної Фінляндії. Кілька років поспіль вони потерпали від неврожаю з різних причин: то від паводку через весняне танення снігу, то від граду влітку, то від ранніх осінніх заморозків. Щоразу, коли був неврожай, дружина Пааво голосила: “Пааво, Пааво, ти нещасний старий чоловік, Бог полишив нас”. Пааво зі свого боку стоїчно відповідав: “Змішай кору з житнім борошном і спечи хліб, щоб діти не голодували. Я пра-

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields' susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, "Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye." But Paavo solemnly took his wife's hand and said, "Mix half the flour with bark, for our neighbor's fields have frosted over." Paavo sacrificed his and his family's bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior's parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father's children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God's guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn't easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:

Rejoice! And prepare for that day! ...
No one knows the day and hour when He
will come again,
But He'll return as scriptures say; it will be a
joyful day
When our beloved Savior comes again.
In the name of Jesus Christ, amen.

цюватиму ще наполегливіше, щоб осушити заболочені поля. Бог випробовує нас, але Він забезпечить нас".

Щоразу, коли врожай було знищено, Пааво радив своїй дружині подвоїти кількість кори, яку вона додавала до борошна, щоб врятуватися від голоду. Він також працював наполегливіше, копаючи рови, щоб осушити земельну ділянку і зменшити вірогідність втрати врожаю через весняний паводок та ранні осінні заморозки.

Після кількох невдалих років Пааво нарешті зібрав багатий урожай. Його дружина вигукнула: "Пааво, Пааво, настали щасливі часи! Пора викинути кору і випікати хліб лише з житнього борошна". Але Пааво сумно взяв свою дружину за руку і сказав: "Змішай лише половину борошна з корою, бо на полях нашого сусіда все повимерзало". Пааво пожертвував благополуччям, своїм і своєї сім'ї, аби допомогти нужденному сусіду.

Урок Спасителевої притчі про овець і козлів полягає у тому, що нам слід використовувати дані нам дари — час, таланти і благословення, — щоб служити дітям Небесного Батька, особливо найбеззахиснішим і найнужденнішим.

Я запрошую ту стривожену дитину з Початкового товариства, про яку згадував раніше, і кожного з вас — наслідувати Ісуса Христа і довіряти Святому Духу, як довіряли б дорогому другові. Покладайтеся на тих, хто любить вас і любить Спасителя. Прагніть скерування від Бога, щоб розвивати ваші унікальні здібності і допомагати іншим, навіть якщо це нелегко. Ви будете готові зустріти Спасителя, і ви можете приєднатися до Президента Нельсона у його радості й оптимізмі. Якщо ви так чините, ви допомагаєте готувати світ до Другого пришествя Ісуса Христа, і ви будете благословенні достатньою надією, щоб увійти до покою і радості Господа, зараз і в майбутньому.

Ми співаємо в одному з наших нових гімнів:

"Радійте! І підготуйтеся до того дня!...
Ні дня, ні години ніхто не знає, коли Він
прийде знову,
Але Він повернеться, як сказано в Писаннях;
то буде радісний день,
Коли наш любий Спаситель прийде знову.
В ім'я Ісуса Христа, амінь.